

dum aliquam corruptelam & depravationem Actorum Synodaliū Sexti Concilii persuadeant, addo, Concilium Oecumenicum (quod fieri posse sentiunt omnes Catholici) in questione facti aberrasse, adeo ut eadem Acta, quæ vel corrupte vel erronee Honorium damnatum fuisse referunt, causam dederint Patribus Septimi Concilii Oecumenici, statuendi ac decernendi de Honorio illud, quod in Actis Concilii Sexti vel corruptis vel erroneis decisum fuisse legerant. Idem ipsum consequenter dicendum de S. Leone II. Papa, de Patribus Octavi Concilii, de Tarasio Patriarcha, de Adriano Papa, de Diurno Romanorum Pontificum, deque cæteris Græcis Latinisque, qui ex Actis Sextæ Synodi vel corruptis vel erroneis anam acceperunt statuendi de Honorio illud, quod errantes in questione facti Patres Synodi Sextæ, adversus Honorium decrevisse legerant. Hæc Baronius & Binius.

At vero Adrianus II. Pontifex in Epistola, quæ recitata fuit Act. 7. in Synodo Octava, mediam viam inisse videtur: ut nempe ex Actis Sextæ Synodi & Patribus qui Honorium damnaverant, nihil derogaret; simulque ostenderet, Honorio non ab Ecclesia Rom., sed ab Orientalibus anathema propterea dictum fuisse, quod super hæresi accusatus esset; sic enim Photium perstringit: *Intolerabilis est ista præsumptio, dilectissimi, & hanc aures præcordiorum, fateor, sustinere non possunt. Quis vestrum unquam tale quid audivit? Romanum Pontificem de omnium Ecclesiarum Præsulibus iudicasse legimus; de eo vero quemquam iudicasse non legimus. Licet enim Honorio ab ORIENTALIBUS anathema post mortem sit dictum; sciendum tamen est, quod fuerat super hæresi accusatus, propter quam solum licitum est minoribus Majorum suorum motibus resistendi, vel pravos sensus libere respuendi. Ubi duo hic notanda sunt: Primum, quod dicit Pontifex, Ab Orientalibus: deinde, quod subjungit: quia fuerat super hæresi accusatus: nimirum, accusatus, non tamen examinata accusatio, neque is convictus de hæresi: idque ab Orientalibus factum, non ab universa Ecclesia. Honorium quippe ut suum ebucina-*
rant